

Klubiin ei ollut vielä jonoa. Portsari lueskeli lehteä vaatenaulakoilla. - Moi. - Tervetuloa. Ratsastamassako olet taas ollut? - Joo, siellä. Aina. Portimon ei olisi tarvinnut olla mestarietsivä, vaikkei minua olisi tuntenutkaan. Piiskan kärki värisi innokkaana laukkuni ulkopuolella ja sekä kypärä että saappaiden varret pilkistivät suuaukosta. Minusta harrastusta ei olisi voinut nähdä. Olin juuri käynyt suihkussa ja meikannut huolellisesti, laittanut hionneet ja kypärän painamat hiukset taas ojennukseen. Annoin tavarat vaatesäilytykseen. - No hauskaa iltaa sitten vaan, hän toivotti. Syventyi edellisen sunnuntain Helsingin Sanomien työpaikkasivuihin. Paikka oli sisältäkin melkein kuollut. Ensimmäiset epätoivoiset ja minä. Minulla ei ollut mikään kiire. Tilasin sekä siiderin että veden. Urheilijan täytyy pitää huolta nestetasapainosta. Tehokas palautuminen vaatii oikean sekoituksen. Paljon juotavaa ja jonkin verran sokeria. Suoloja en halunnut, ne pöhöttävät. Hoikalla vyötäröllä pienikin lisä näkyy ja tuntuu. Istuin hyvään tarkkailupöytään ja heilutin oikeaa jalkaani musiikin tahdissa. Ensimmäiset hämilliset hakijat iskivät kiinni nopeasti. He eivät itsekään uskoneet mahdollisuuksiinsa, mutta soin heille muutaman tanssin. Minun piti päästä vireeseen. Juttelimme yhtä lyhyesti. Ei maininnan arvoisia yrityksiä. Klubiin virtasi hitaaseen tahtiin lisää väkeä. Kaveriporukoita, liian nuorekkaita minun makuuni. Yksinäisiä miehiä, epätoivoisia yrittäjiä. Katselivat liian pitkään, joivat nopeasti. Tavoitteena rentoutua ja sitten uskaltaa. Naispareja. Väärä sukupuoli. Tänään. Tanssin, join ja juttelin puolihuolimattomasti, aikaa kului. Puolilta öin paikalle alkoi ilmestyä kiinnostavampia. Siirryin baaritiskin ääreen. Siellä on helpointa saada kontaktia. - Moi. Oletko sinä jonossa? Mies oli minua pidempi, vaikka jaloissani oli kymmenen sentin korolla tuetut kengät. Vaalea, ruskettunut. Pitkät hiukset. Nenä ei ollut kovin kaunis, mutta hymyssä hehkui neon-valo. Lämpimän keltainen. - Ei, ole hyvä vain. Tein sentin tilaa. Tai kaksi. Mies liimautui minuun tilatessaan. Hän oli lämmin, löysän paidan alla tuntui vain tiukkaa lihaa. Hengitys sai hänen rintalihaksensa jännittymään. Nojasin takaisin sentin, tai kaksi. Hän katsoi minuun heiluttaessaan kättä baarimikolle. - Ootko ollut täällä jo pitkään? - Ei, ihan just tulin. Valehtelin kirkkaasti hymyillen. - Otitko sä jo juotavaa? - En. - No mä tilaan sit molemmille. Mitä sä otat? Hetken kuluttua istuimme vierekkäin pöydässä. Minulla oli edessäni korkea lasi, jonka reunalla oli sateenvarjo. Mies joi lonkeroa. Katsoin hänen paljasta käsivarttaan. Ohuet kireät lihakset kiemurtelivat käärmeinä tribaalin alla. - Mitä sä treenaat? Miehen hartiat oikenivat, rintakehä aukesi. Sain pitkän luennon sulkapalloiluista, ja punttitreeneistä. Näytin kuuntelevan; henkäilin myöntävästi oikeissa paikoissa. Oikeasti nautin silmilläni. Puhuessaan lyönneistä hänen hartiansa vavahtivat. Nopean liikkeen ajattelemisen sai leuan nousemaan, pään takanojaan. Neon-valo loisti usein, sai minutkin hetkeksi hämilleni. Vain lyhyiksi hetkiksi. Hänen katselemisensa sai minut nälkäiseksi, ja masuni alkoi kurnia. Mies otti vielä toisen ja sitten raivasimme tiemme tanssilattialle. Liikui rauhallisesti, mutta muutkin miehet katsoivat minua. He olivat kateellisia partnerilleni. Heidän naisensa olivat vihasia, miehilleen ja minulle. Tanssin koko ruumiillani, annoin musiikin viedä. Pitkä tukkani heilui kuin hevosen häntä laukkaan noustessa. Ruumiini leikki klubin tahdissa. Pöydässä miehen käsi kiertyi aluksi hartioideni ympärille. Musiikki soi kovalla, hän painoi huulensa korvalleni, että kuulisin varmasti. - Sä oot ihan uskomaton tanssija. En vastannut suullani vaan kiehnäsin tiukemmin kainaloon. - Sä varmaan harrastat tanssia. - No joo, aina joskus. - Eikun ihan totta, sä liikutit ihan mielettömästi. Naisetkin tuijotti sua suu auki. - Mä vaan tykkään. Kun musiikki liikuttaa. Ja kehtaan liikua, minua ei hävetä. Tanssiminen on ihanaa. - Voi juma, mikä nainen. Sä oot ihan vitun upee. Eiku sori, ei naiselle noin saa sanoa. Sä vaan oot niin. Mies hiljeni. Nojasi taaksepäin, käsi edelleen ympärilläni, lapaluitani viistäen. Hän tyhjensi tuoppinsa ja lähti hakemaan meille uudet. Polttavan kapeasta lantiosta lähtevä V:n muotoinen selkä näkyi

ruuhkan läpi. Kun muita miehiä tuli iskemään juttua, pysyin kylmänä. Se mies tuoksui konerasvalta ja timoteilta, reisilihaksien värinä tuntui farkkujen läpi. Edestäpäin hän näytti vielä enemmän kreikkalaiselta patsaalta. - Mitä muuta sä teet kuin tanssit? - No, mä ratsastan. - Katos, katos. Sen mä melkein arvasinkin. Kauniit naiset ratsastaa aina. Minä en tiedä, mitä muut kauniit naiset tekevät. Olin hiljaa. - Onko sulla oma hevonen jossain tallissa. - Ei, ei ole omaa. Tykkään vaihtelusta. Mä käyn paljon eri talleissa. Ratsastamassa. Miehen käsi oli nyt kapean vyötäröni ympärillä. Hän ylettyi leikkimään navallani, ja välillä lepuuttamaan kämmentä reisitaiveillani. - Hei, tykkäätkö sä enemmän oreista vai tammoista? Mies virnisti melkein samalla tavalla kuin muutkin miehet sitä kysyessään. Tällä oli kuitenkin kirkkaampi hymy kuin muilla. - Oriilla mä useammin ratsastan, mutta ei sillä juurikaan ole väliä. Kunhan ovat aika villejä. Ruunilla en ratsasta. Koskaan. - Sä oot kyllä tosi ihana. Kävimme uudestaan tanssimassa. Joimme. Hän pysyi lonkussa ja kaljassa, minä kahlasin drinkkilistaa läpi. Miehen piikkiin. - Mä olin muuten tänäänkin jo päivällä ratsastamassa. - Älä, miten sä jaksat. Ensin ratsastaa ja sitten tanssia. - Ihan hyvin, se tuntuu hyvältä. Ratsastaminen, ja tanssi. - Missä sä olit ratsastamassa? Oliko tänään hyvä hevonen? - Se oli pikkuisen laiska. Vaati kannustusta ja raippaa, että viitsi edes yrittää. Komea kyllä. Mutta en mä sillä varmaan halua enää uudestaan ridata. Ei ollut sen arvoinen. Se oli ihan vaan tavallinen kaakki. Miehen kuuma hengitys kostutti kaulani syrjää. Hikinen käsi hieroi reittä, ylhäältä. Parransänki raapaisi herkkää ihoani, ja vapautti ilmaan paksun feromonipilven. - Sä oot muuten tosi upee nainen. Sanoinko mä jo sen, en tiedä. Upee sä olet, aivan ihana. Hän suuteli ensin kaulaani, sitten korvaani, ja lopulta huuliani. Minä vastasin, ahnaasti. Otin miehen niskatukasta kiinni, painoin hänet kasvoilleni. Aluksi huulilla, sitten kielet alkoivat leikkiä toisillaan. Vaativasti, imin hänet suuhuni ja hän oli vallassani. Kun vihdoin irtauduimme, huone pyöri ja uin lämpimän tunteen meressä. Nousimme. Vaatenaulakon tungoksessa otin miestä kädestä kiinni. Hän kaappasi minut kainaloonsa, painoi itseään vasten. Nojasin olkaan, näykkäsin lihasta. Annoin numerolapun vaatenaulakolla ja sain sekä vaatteeni että ratsastustavarani. Portsari etsi katsekontaktin minun kanssani, vaikka asiakaspaine oli valtava. Hän hymyili. Tietävästi. - Oletko menossa taas ratsastamaan? - Joo. Ratsupiiskani kärki hipaisi seuraavan ratsuni tiukkaa reittä. Hän kääntyi katsomaan, otti minua kainaloonsa ja ohjasi taksijonoon.